Dit verhaal wordt u gratis aangeboden door Ririro.com/nl. Het is onze missie om alle kinderen ter wereld gratis toegang te geven tot een verscheidenheid aan verhalen. De verhalen zijn online te lezen, downloaden en printen en beslaan een breed scala aan onderwerpen, waaronder dieren, fantasie, wetenschap, historie, diverse culturen en nog veel meer.

Steun onze missie door onze website te delen. Wij wensen u heel veel leesplezier!

Ririro

FANTASIE IS BELANGRIJKER DAN KENNIS

Ririro

Het was de nacht voor Kerstmis

't Was de nacht voor Kerstmis,
en stil was het huis,
Je hoorde geen wezen, zelfs
geen kleine muis.
De sokken hingen stil aan 't
haardvuur klaar,
Want de kerstman kwam vast
dit jaar.

De kinderen lagen zo knus in
hun bed,
Dromend van suikergoed en
andere pret.
Ik met mijn slaapmuts op,
Viel langzaam in slaap — de
wereld op stop.

Toen buiten op het grasveld een
luid kabaal ontstond,
Ik sprong uit mijn bed, keek
wat ik er van vond.
Als een speer naar het raam,
zo snel als het licht,
Ik gooide de luiken open voor
een beter zicht.

De maan op de sneeuw gaf
een zilveren schijn,
Alsof het al middag had
kunnen zijn.
En wat verscheen er toen
voor mijn verbaasde blik?
Een arrenslee en acht
rendieren, klein en kwik.

Met een oud meneertje, zo
levendig en snel,
Ik wist meteen: dat is de
Kerstman wel!
Sneller dan adelaars kwamen
zijn dieren zo trouw,
En hij floot en hij riep, en ik
kende ze nou:

"Kom, Dasher! Kom, Dancer!
Kom, Prancer en Vixen!
"Kom, Comet! Kom, Cupid! Kom, Donder en Bliksem!
"Naar de top van de veranda,
en boven de muur!
"Vlieg nu maar verder, in dit
nachtelijk uur!"

Zoals droge bladeren voor de
orkaanwind gaan,
En opstijgen wanneer ze een
obstakel weerstaan;
Zo vlogen de rendieren, snel

naar het dak,
Met de slee vol cadeautjes,
en de Kerstman in de bak.
Toen klonk daar opeens,
zacht in de nacht,
Getrappel van hoeven, zo
teder, zo zacht.
Ik keerde me om — wat zag
ik daar nou?
Sint-Nicolaas sprong uit de
schouw!
Hij was gekleed in bont, van
zijn hoofd tot zijn voet,
En zijn kleren waren
besmeurd met as en met
roet.
Een zak vol met speelgoed,
die droeg hij op zijn rug,
Hij leek een markskramer,
handig en vlug.

Zijn ogen, hoe twinkelden ze!
Zijn kuiltjes vol vreugd,
Zijn wangen als rozen, zijn
neus als een kers zo
verheugd.
Zijn mond stond te lachen, zo
vrolijk en fit,
De baard op zijn kin was als
sneeuw, zo wit.

Zijn pijpje hield hij stevig
tussen zijn tanden,
En de rook kringelde rond
als een krans uit zijn
handen.
Zijn gezicht was breed, zijn
buikje tevree,
Dat deinde bij elke lach
zachtjes mee.

Hij was mollig en stevig, een
vrolijke elf,
En ik lachte toen ik hem zag in mijzelf.
Een knipoog en met het hoofd een knik,
En ik wist meteen: er was niets van schrik.

Hij zei geen woord, maar deed zijn plicht,
Vulde de kousen — en draaide zich licht.
Hij wees met zijn vinger naar zijn been,
En knikte voordat hij door de schoorsteen verdween.

Hij sprong op zijn slee, gaf
zijn team een signaal,
En weg vlogen ze, als een
pluisje, allemaal.
Maar ik hoorde hem
roepen, voor hij uit het
zicht verdween:
"Vrolijk Kerstfeest voor
allen, en een goede nacht
voor iedereen!"

